

O speranță pentru viitor

Text biblic : Isaia 29:13-24

Versetul de aur

Cei rătăciți cu duhul vor căpăta pricepere, și cei ce cârteau vor lua învățătură.

Isaia

Introducere

O temă predominantă a cărții lui Isaia este suveranitatea lui Dumnezeu asupra istoriei. Zeii falși ai fertilității păgâne au fost imaginați că sunt prinși în cicluri nesfârșite de naștere, viață și moarte. Pentru păgâni, istoria se repetă. Zeii lor erau condamnați la aceleași cicluri repetitive ca și simplii muritori. În schimb, Dumnezeul lui Israel stătea în afara istoriei. De vreme ce el a creat toate lucrurile (Isaia 40: 21–31), cum ar putea fi altfel? El a dat cunoaștere asupra istoriei oferindu-i lui Isaia viziuni despre ceea ce avea să se întâmple înainte, în timpul și după exilul Babilonian. Această tragedie s-a extins de la distrugerea templului în 586 BC. până la eliberarea din captivitate în 538 BC. Cel mai direct lucru pe care Dumnezeu l-a făcut a fost să folosească o putere străină, Asiria, pentru a-și împlini scopul, disciplinându-l pe Israel pentru păcatul și corupția lor. În timpul slujirii lui Isaia ca profet (740-681 BC), Asiria a fost singura superputere a regiunii. Cel mai râvnit teritoriu de Asiriei, Egiptul, se afla la Vest. Cu toate acestea, mai multe națiuni mai mici de pe coasta de Est a Mării Mediterane, inclusiv regatele divizate din Nord și Sudul Israelului și Iuda, au stat în calea Asiriei. Riscul invaziei era constant. Cu două secole înainte de Isaia, Regele Solomon, a acumulat averi imense prin comerț. Aceasta a contribuit ca ținta Asirienilor să fie Israel, și Iuda. Ei au fost sub amenințare de mai mulți ani. Amenințarea s-a diminuat în timpul domniei monarhilor asirieni mai pașnici. Profetii Osea și Amos lansaseră primele avertismente, în secolul al VIII-lea BC. (Osea 10: 6; Amos 3:11). La acea vreme, profețiile lor erau văzute ca ciudate pentru o națiune care se bucură de pace. Dar în timpul slujirii lui Isaia ca profet, această frică a devenit realitate. Ahaz, regele lui Iuda din 735 până în 715 BC., s-a aliat cu Asiria pentru a împiedica agresiunea Arameilor și a nordului Israelului, plătiind un tribut considerabil pentru aceasta (2 Regi 16:7-8). În cele din urmă, sa răzvrătit împotriva Asiriei și sa aliat cu Egiptul. Profetii i-au avertizat atât pe cei din Nordul Israelului, cât și pe Sudul lui Iuda împotriva unor astfel de încercări, dar au fost ignorați (Osea 7:11,16;). Dumnezeu i-a instruit ambelor națiuni să își pună încrederea în el, nu în imperiile păgâne și în zeii lor falși. Începând cu perioada domniei lui Ezechia (724–695 BC.), Isaia a profețit cinci "Vai" care includeau avertisment suplimentar împotriva unor astfel de alianțe. Aceste cinci avertizări se găsesc în Isaia 28: 1–33: 24, fiecare începe cu "Vai" (28: 1; 29: 1; 30: 1; 31: 1; 33: 1). Predicile stabilesc motivul judecării lui Dumnezeu, dar oferă și speranță că Dumnezeu va restabili cândva națiunea prevăzută să cadă. Studiul de astăzi se referă la ambele motive. Acestea ne duc la textul de astăzi care este o tristă observație cu privire la ignorarea Cuvântului Domnului, așa cum este spus prin profet (Isaia 29:11-12).

Contextul lecției

I. Închinare cu buzele (Isaia 29:13-14)

A. Indiferență față de Dumnezeu (v13)

Răspunsul Domnului la indiferența popului este de a face minuni după minuni. El promite: Voi prăpădi înțelepciunea celor înțelepți, și voi nimici priceperea celor pricepuți (1 Cor 1:19). Dar ce este această înțelepciune a celor înțelepți?

B. Viitoarea închinare față de Dumnezeu (v14)

Răspunsul se află în a doua jumătate a versetului din 1 Cor 1:19. Mesajul crucii este o nebunie pentru cei care pier, dar pentru noi cei mântuiți este puterea lui Dumnezeu (1 Cor 1:18) . Crucea lui Hristos ar trebui să ne ducă spre închinare umilă - exact ceea ce lipsea pe timpul lui Isaia. Nici un fel de închinare cu buzele nu poate înlocui închinarea pe care o face puterea crucii.

II. Planuri necinstite (v 15-22)

A. Judecarea planurilor ascunse (v 15-16)

Cei care își doresc să fie înțelepți și inteligenți sunt adesea cei care încearcă să ascundă - pe cât este posibil planurile lor de Domnul. Ar fi mai bine să depună eforturi la fel de mari pentru a descoperi adevărul lui Dumnezeu. Motivul pentru care își ascund planurile, gândesc și acționează așa cum fac este că au o vedere greșită despre Dumnezeu. I-au schimbat structura autorității. Acesta este rezultatul inevitabil atunci când oamenii refuză să recunoască faptul că sunt creați după chipul lui Dumnezeu (Geneza 1:26). Ei se gândesc la ei înșiși ca la olar, că pot face ce vreau cu lutul.

Reverența adevărată nu poate veni niciodată dintr-o mentalitate care este ca cea a olarului. Acest lucru arată cel mai mare dispreț față de "adevăratul olar", care este singurul Dumnezeu. Ignorarea insistenței profetului de a se încrede în Dumnezeu în locul națiunilor păgâne a fost absurdă. Isaia a descris scena unei piese de artă plastică care încearcă să corecteze și să ghideze mâna artistului care a creat, chiar și în timp ce artistul a fost adâncit în actul creativ!

B. Urmează prosperitatea (v 17-19)

Libanul era cunoscut pentru pădurile sale, care furnizau cherestea pentru proiecte de construcții (vezi 2 Cronici 2: 8-9; 1 Regi 5: 6). A transforma o pădure maiestuoasă într-un câmp fertil este o inversare enormă. La fel, câmpiile fertile vor deveni pădure. Isaia a folosit aceste imagini de schimbare ca metafore pentru schimbările masive pe care le va suferi Israelul când Dumnezeu i-a transformat în moduri pe care nu le-au așteptat niciodată.

B. Urmează prosperitatea (v 17-19)

Libanul era cunoscut pentru pădurile sale, care furnizau cherestea pentru proiecte de construcții (vezi 2 Cronici 2: 8-9; 1 Regi 5: 6). A transforma o pădure maiestuoasă într-o câmpie fertilă, nu este o problemă despre calitate lemnului, ci doar o schimbare a pădurii în câmpie și a câmpiei fertile în pădure. Isaia folosește aceste cuvinte pentru a prezenta schimbări importante pe care le va suferi Israelul la venirea lui Dumnezeu, schimbări neașteptate. Cei asupriți de cei puternici și bogați se vor bucura de modul în care acționează Dumnezeu în numele lor.

C. Judecata pentru cei necăjiți (v 20-21)

Cei ce fac nedreptate vor primi exact opusul a ceea ce este promis în Isaia 29:19. Dumnezeu a dorit ca judecătorii să susțină pe săraci și el va aduce mânie împotriva celor care chinuiau pe cei săraci.

D. După Înviere (v 22)

Dumnezeu a asigurat Israelul numind pe cei doi patriarhi cu care Dumnezeu stabilise legământul cu secole înainte (Exodul 2:24; etc.). Dar scriptura arată că poporul s-a dovedit incapabil și nu a dorit să aibă o legătură sfântă cu Dumnezeu.

III. O închinare adevărată (v 23-24)

A O închinare adevărată (v 23)

În ciuda infidelității israeliților, ei vor rămâne ca lucrare creatoare a lui Dumnezeu. Ca atare, Dumnezeu și-a ținut promisiunea față de ei până când termină ceea ce a început în ei. Infidelitatea umană nu îl descurajează pe Dumnezeu (vezi 2 Timotei 2:13). Să te temi de Dumnezeu lui Israel este o altă afirmație de a păstra sfânt numele Domnului. Rezultatul va fi o adevărată reverență pentru Domnul. De când numele lui Iacov a fost schimbat în Israel, Sfântul lui Iacov și Dumnezeul lui Israel sunt paralele.

Concluzii:

Pasajul de astăzi oferă speranță tuturor celor care se găsesc departe de Dumnezeu în ciuda oricărei moșteniri religioase. În fiecare generație bisericile sunt pline de cei care s-au dedicat pe deplin lui Dumnezeu. Dar sunt și cei care participă din obișnuință sau din simțul datoriei. Cei din afară ar putea considera acest grup ca fiind foarte religios. Cu toate acestea, adevărata lor stare spirituală nu poate fi ascunsă de Dumnezeu. El simte răceala închinării lor. El vede planurile pe care le fac fără să-l consulte în rugăciune sau în studiul Scripturii.

Calea de întoarcere, acum, este aceeași cu cea din zilele lui Isaia: indiferent de nivelul nostru actual de intensitate spirituală, trebuie să trăim conștienți de realitatea că Dumnezeu judecă fiecare persoană în mod corect. Trebuie să punem deoparte iluziile că gândurile noastre sunt necunoscute înaintea lui Dumnezeu. El vede adevărata noastră stare spirituală, chiar și atunci când nu ne ferim.

Ce trebuie să memorăm: Dumnezeu este capabil și dispus să ne reînnoiască inimile.